

הלכות מטמאי משכב ומושב פרק יג

א. כוהן שטהר כליו לגת זו, והניחן לגת הבאה הרי אלו בחזקתן: שאין עמי הארץ נוגעין בכלים שלכוהן זה, שהן בתוך גתו מפני שהוא אוכל טהרות. אבל שלישראל הרי אלו טמאות, עד שיאמר בלבי היה לשמר עם הארץ שיכנס לגת שלא יגע בכלים.

ב. הרוצה לעשות יינו בטהרה באמנין עמי הארץ, הרי זה מטביל את הבוצרים; וכן אם היה עושה שמן, מטביל הבדדין: וצריך לעמד על האמנין, עד שיטבילו בפניו שהרי אינן יודעים הלכות טבילה וחציצה.

ג. יצאו חוץ לפתח בית הבד, ונפנו לאחורי הגדר, וחזרו הרי אלו בטהרתן: עד כמה ירחיקו והן טהורין, עד כדי שלא יסתרו מעיניו; אבל אם נסתרו מעיניו חזרו לטמאתן, עד שיטבילים פעם שניה, ויעריבו שמן. הבדדין והבוצרים שנמצאת טמאה לפניהן, נאמנין לומר לא נגענו; וכן בתינוקות שביניהן.

ד. המטהר את הבדדין, והכניסן לבית הבד ונעל עליהן אם היו שם כלים שנטמאו במדרס הרי בית הבד כלו טמא, שמא נגעו באותן הכלים. ואפלו ראה אותן מקדם נזהרין מאותן הכלים, מפני טמאתן הרי בית הבד טמא, שמא הסיטו אותן והן מדמין שאין המסיט טמא: שאין עמי הארץ בקיאים בטמאת הסט.

ה. היו חמריו ופועליו טעונין טהרות, ועוברין לפניו אף על פי שהפליגו יותר ממיל, הרי אלו טהורות: מפני שהן בחזקת שהוא שומרן, והן מפתדין לגע; ואומרין עכשו יבוא, שהרי הוא אחרינו. אבל אם אמר להם, צאו ואני אבוא אחריכם פיון שנתכסו מעיניו, הרי הן טמאות.

ו. חבר שהיה לבוש בחלוק ועטוף בטלית ומהלך, ואמר בלבי היה לשמר את החלוק, והייתי נזהר בו, והסחתי דעתי מן הטלית הרי החלוק בטהרתו; והטלית טמאה, שמא נגע בה עם הארץ.

ז. היה סל על כתפו, ומגרפה בתוך הסל, ואמר בלבי היה לשמר את הסל ולשמר את המגרפה מדבר המטמאה, אבל לא מדבר הפוסלה הסל טהור, והמגרפה טמאה; וכל תרומה שבסל פסולה, מפני המגרפה שפוסלת האכלין שבסל.

ח. היה משתמש מן החבית בטהרה בחזקת שהיא חלין, ואחר כך נמצאת תרומה אף על פי שהיא טהורה, הרי זו אסורה באכילה: שמא נגע בה טבול יום, שהוא פוסל בתרומה וטהור בחלין כמו שיתבאר; ואינו דומה משמר תרומה, למשמר חלין. ואם אמר בלבי היה לשמרה אפלו מדבר הפוסלה, הרי זו מתרת באכילה.

ט. נתחלפו לו כלים שלשבת בכלים שלחל, ולבשן נטמאו: שאינו משמר כלים שלחל, בכלים שלשבת. מעשה בשתי נשים חברות, שנתחלפו להן כליהן בבית המרחץ; ובא מעשה לפני חכמים, וטמאו הכלים.

י. אפלו נפלה מעפרתו ממנו, ואמר לחבר תנה לי, ונתנה לו נטמאת: גזרה שמא יתננה לו עם הארץ; או שלא יהיה החבר

מִשְׁמֶרֶה שְׁאִין אָדָם מִשְׁמֶר כָּלִים שְׁאִינָן שְׁלוֹ כְּכִלּוֹ, אֲלֵא אִם
כֵּן הוֹדִיעוּ וְסִמָּךְ עָלָיו.

יא. חֵבֶר שְׁמֵת, וְהִנִּיחַ טְהוּרוֹת הָרִי אֵלּוֹ טְהוּרוֹת. הִנִּיחַ כָּלִים,
הָרִי הֵן טְמֵאִים: שְׁאֵנִי אוֹמֵר שְׁמָא נְטָמָאוּ וְהִזָּה עָלֶיהֶן בְּשָׁלִישִׁי,
וְעַדִּין לֹא הִזָּה עָלֶיהֶן בְּשִׁבְעִי; אוֹ שְׁמָא הִזָּה עָלֶיהֶן בְּשִׁבְעִי,
וְעַדִּין לֹא הִטְבִּיל; אוֹ שְׁמָא עַדִּין לֹא הִזָּה עָלֶיהֶן כָּל עֵיקָר.

יב. מִי שְׁאָמַר לוֹ עַד אֶחָד נְטָמָאוּ טְהוּרוֹתֶיךָ, וְהִלָּה שׁוֹתֵק הָרִי
זֶה נְאֻמָּן, וְהָרִי הֵן טְמֵאוֹת; וְאִם הִכְחִישׁוּ וְאָמַר, לֹא נְטָמָאוּ הָרִי
הֵן בְּחִזְקָתָן, עַד שִׁיעִידוֹ שְׁנִים.

יג. הִיָּה עוֹשֶׂה עֲמוֹ בְּטְהוּרוֹת אוֹ בְּזִבְחִים, וְלֵאחֶר זְמַן מֵצָאוּ וְאָמַר
לוֹ בְּשַׁעַה שְׁפָגַע בּוֹ, טְהוּרוֹת שְׁעִשִׁיתִי עִמָּךְ נְטָמָאוּ, וְזִבְחִים
שְׁעִשִׁיתִי עִמָּךְ נִתְפָּגְלוּ הָרִי זֶה נְאֻמָּן; אָבֵל אִם פָּגַע בּוֹ וְלֹא אָמַר
לוֹ כָּלּוּם, וְאֶחָד כֶּךָ פָּגַע בּוֹ פַּעַם שְׁנִיָּה וְאָמַר לוֹ אֵינוֹ נְאֻמָּן, אֲלֵא
הָרִי זִבְחִיו בְּחִזְקַת פְּשׁוּת וְטְהוּרוֹתָיו בְּחִזְקַת טְהוּרָה.

הַלְבוֹת שְׁאָר אַבוֹת הַטְּמֵאוֹת

יש בְּכִלְלָן שְׁלוֹשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה; וְזֶה הוּא פָּרֻטָן: (א) דִּין טְמֵאָת
נִבְלָה; (ב) דִּין טְמֵאָת שָׂרֵץ; (ג) דִּין טְמֵאָת שְׂכַבַת זָרַע. עֲבוּדָה
זֶה מִטְמֵאָה כְּשָׂרֵץ, וְטְמֵאָתָהּ מִדְּבָרֵי סוּפְרִים. וּבְאוֹר מִצְוֹת
אֵלּוֹ בְּפָרָקִים אֵלּוֹ.

הַלְבוֹת שְׁאָר אַבוֹת הַטְּמֵאוֹת פָּרָק א

א. הַנִּבְלָה, אֵב מֵאַבוֹת הַטְּמֵאוֹת: כִּזְיַת מִבְּשָׂרָה מִטְמֵא אָדָם
וְכָלִים בַּמַּגֵּעַ, וְכָלִי חֶרֶס בְּאוֹיֵר; וּמִטְמֵא אֶת הָאָדָם בַּמִּשָּׂא
לְטֵמָא בְּגָדִים, כְּמִרְכַּב הָזָב.

ב. כִּיצַד: אָדָם שֶׁנִּגַּע בַּנִּבְלָה נְטָמָא, וְהָרִי הוּא רֹאשׁוֹן לְטְמֵאָה.
וְאִם נִגַּע בְּכָלִים, אֶפְלוּ בְּשַׁעַת מַגְעוֹ בַּנִּבְלָה הָרִי הֵן טְהוּרִין; וְכֵן
כָּלִים שְׁעָלָיו טְהוּרִין לְפִי שֶׁהוּא וָלֵד, וְאִין וָלֵד מִטְמֵא כָּלִים.

ג. אָבֵל הַנוֹשֵׂא אֶת הַנִּבְלָה מִטְמֵא כָּלִים בְּשַׁעַת נִשְׂיָאתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר
”וְהַנִּשְׂא, אֶת-נִבְלָתָם יִכְבֹּס בְּגָדָיו” (ויקרא יא, כח); וְאוֹתָן הַבְּגָדִים,
רֹאשׁוֹן לְטְמֵאָה. וְאֵינוֹ מִטְמֵא לֹא אָדָם וְלֹא כָּלִי חֶרֶס, וְאֶפְלוּ
בְּשַׁעַת נִשְׂיָאתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּמִטְמֵאֵי מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב.

ד. אֶחָד בִּהְמָה וְחִיָּה, בֵּין הַמִּתְרִין בְּאַכִּילָה בֵּין הָאֲסוּרִין אִם
מֵתוֹ, כֵּלָן בְּשָׂרָן מִטְמֵא בְּכִזְיַת. וְשִׁחִיטַת בִּהְמָה טְהוּרָה וְחִיָּה
טְהוּרָה, מְטַהֶרֶת אוֹתָהּ בְּכָל מְקוֹם: וְאֶפְלוּ שִׁחַט חֵלִין בְּעֶזְרָה,
וְקִדְשִׁים בְּחוּץ הָרִי אֵלּוֹ טְהוּרִין; וְאִם אֶרֶע פָּסוּל בְּשִׁחִיטָה הָרִי
זוֹ נִבְלָה וּמִטְמֵאָה בַּמִּשָּׂא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּהִלְכוֹת שִׁחִיטָה.

ה. בִּהְמָה טְמֵאָה וְחִיָּה טְמֵאָה, אֵין הַשִּׁחִיטָה מוֹעֵלֶת בָּהּ; וְאֶחָד
הַשּׁוֹחֵט אוֹתָהּ, אוֹ הַנוֹחֵר אוֹ הַחוֹנֵק אוֹ שִׁמְתָה כְּדִרְכָּהּ הָרִי זוֹ
נִבְלָה. וְכָל הַנִּבְלוֹת מִצְטָרְפוֹת לְעִנְיַן טְמֵאָה לְכִזְיַת, אֶחָד טְמֵאוֹת
וְאֶחָד טְהוּרוֹת.

ו. מוח, הרי הוא כבֶּשֶׂר. וְדָם הַנִּבְלָה אֵינוֹ מְטֵמָא כְּנִבְלָה, אֲלֵא הֵרִי הוּא כְּמִשְׁקִין טְמֵאִים, שְׁאֵינוֹ מְטֵמָא אָדָם וְלֹא כָלִים, מִן הַתּוֹרָה.

ז. חֵלֶב בְּהֵמָה טְהוֹרָה שְׁמֵתָה טְהוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר "וְחֵלֶב נִבְלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה, יַעֲשֶׂה לְכָל-מִלְאכָה" (ויקרא ז, כד): מִי שְׁאִסּוּרוֹ מֵשׁוּם נִבְלָה וְטְרֵפָה. וְאִם הִכְשֵׁר בְּמִשְׁקִין הַמִּכְשִׁירִין הֵרִי הוּא כְּאִכְלִין טְמֵאִים, וְאֵינוֹ כְּבֶשֶׂר נִבְלָה. וְהַנוֹגֵעַ בְּחֵלֶב הַחוּפָּה אֶת הַכִּלְיָה קֹדֶם הַפְּרִשָּׁה הֵרִי זֶה טָמֵא, כְּנוֹגֵעַ בַּכִּלְיָה עֲצָמָה: שֶׁהֵרִי כְּמָה חוּטִין נִמְשְׁכִין מִמֶּנָּה בְּחֵלֶב.

ח. אֲבֵל בְּהֵמָה טְמֵאָה, וְהַחֲיָה בֵּין טְמֵאָה בֵּין טְהוֹרָה אֶחָד בְּשִׁרָהּ וְאֶחָד חֲלָפָה לְטְמֵאָה, וּמְטֵמָא אָדָם וְכָלִים כְּכֹזִית כְּבֶשֶׂר הַנִּבְלָה.

ט. הַכּוֹי חֵלְבוֹ מְטֵמָא כְּבֶשֶׂר, וְטְמֵאָתוֹ בְּסִפָּק. לְפִיכָךְ אֵין שׁוֹרְפִין עָלָיו תְּרוּמָה וְקֹדָשִׁים; וְאֵין חֲיִבִּין כָּרֵת עַל טְמֵאָתוֹ עַל בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ, אוֹ אֲכִילַת קֹדֶשׁוֹ.

י. וְאֵלוֹ דְּבָרִים שְׁאֵין מְטֵמְאִין מִן הַנִּבְלוֹת: הַעֲצָמוֹת; וְהַקְּרָנִים וְהַטְּלָפִים, אִפְּלוֹ עֵיקָרָן הֵרֵךְ שְׁאֵם יַחְתֵּךְ מִן הַחֵי יוֹצֵא דָם; וְהַעוֹר, אֵף עַל פִּי שְׁאֵינוֹ מַעֲבֵד; וְהָאֵלֶּל, וְהַגִּידִים, וְהַמֶּרְק וְהַתְּבַלִּין הַמֵּתַבְשְׁלִין עִמָּה.

יא. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמָּן שֶׁפָּרְשׁוּ מִן הַנִּבְלָה. אֲבֵל הַנוֹגֵעַ בְּאֶחָד מִכָּל אֵלוֹ כְּשֶׁהֵן מַחְבְּרִין בְּבֶשֶׂר, הֵרִי זֶה טָמֵא: וְהוּא, שִׁיְהִיָּה בְּבֶשֶׂר כְּזֹית שְׁאֵין אֶחָד מִכָּל אֵלוֹ מַצְטָרֵף לְכֹזִית. הָאֵלֶּל, בֵּין שְׁפִלְטָתוֹ סָבִין בֵּין שְׁפִלְטָתוֹ חִיָּה אֵינוֹ מַצְטָרֵף לְכֹזִית; וְאִם כְּנָסוֹ, וְהִיָּה בּוֹ כְּזֹית מְטֵמָא.

יב. וְאֵלוֹ בְּהֵמוֹת שְׁעוֹרוֹתֵיהֶן כְּבֶשֶׂרָן עוֹר הַחֲזִיר שְׁלִישׁוֹב, וְעוֹר חֲטָרֵת הַגָּמֶל הֶרֶפָה, וְעוֹר בֵּית הַבֶּשֶׂת, וְעוֹר הַשְּׁלִיל, וְעוֹר שֶׁתַּחַת הָאֵלִיָּה: הֵרִי אֵלוֹ מְטֵמְאִין מִן הַנִּבְלָה. וְאִם עֶבְדָּן, אוֹ הֵלֶךְ בָּהֶן כְּדִי עֲבָדָה הֵרִי אֵלוֹ טְהוֹרִין. וְאִם עָשָׂה בָּהֶן מַעֲשֵׂה שְׁבֻטָּלָן טְהוֹרִין, אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא הֵלֶךְ בָּהֶן כְּדִי עֲבָדָה. פִּיצַד אֶזֶן חֲמוֹר שֶׁטְלָיָה לְקַפִּיפָתוֹ, טְהוֹרָה.

יג. כְּמָה הוּא כְּדִי עֲבָדָה, אַרְבַּעַת מִילִין. וְאִיזוֹ הִיא חֲטָרֵת רֶכֶּה: כָּל זִמָּן שֶׁלֹּא טַעְנָה; הִגִּיעַ זְמַנָּה לְטַעֵן וְלֹא טַעְנָה, אוֹ שֶׁטַעְנָה קֹדֶם שֶׁיִּגִּיעַ זְמַנָּה הֵרִי זֶה סָפֵק.

יד. הַמִּפְשִׁיט נִבְלָת בְּהֵמָה אוֹ חִיָּה, בֵּין טְמֵאָה בֵּין טְהוֹרָה, בֵּין דָּקָה בֵּין גָּסָה אִם לְשִׁטִּיחַ הַפְּשִׁיט כִּיּוֹן שֶׁהַפְּשִׁיט מִן הָעוֹר כְּדִי אֲחִיזָה וְהוּא שְׁנֵי טַפָּחִים, הַנוֹגֵעַ בָּעוֹר זֶה שֶׁהַפְּשִׁט טְהוֹר; וְעַד שֶׁלֹּא הַפְּשִׁיט שְׁנֵי טַפָּחִים, הַנוֹגֵעַ בָּעוֹר כְּנוֹגֵעַ בְּבֶשֶׂר.

טו. הַפְּשִׁיטָה כְּדִי לַעֲשׂוֹת מִן הָעוֹר חֲמַת הֵרִי הָעוֹר חֲבוּר, עַד שִׁיפְשִׁיט אֶת כָּל הַחֲזָה. וְאִם הַפְּשִׁיטָה מִרְגְּלָה בְּלֶבֶד הֵרִי הָעוֹר כְּלוֹ חֲבוּר וְהַנוֹגֵעַ בָּעוֹר כְּנוֹגֵעַ בְּבֶשֶׂר, עַד שִׁיפְרִישׁ הָעוֹר כְּלוֹ מַעַל הַבֶּשֶׂר.

טז. וְכֵן הַמִּפְשִׁיט בְּשָׂרָצִים חֲבוּר, עַד שִׁיפְשִׁיט הָעוֹר כְּלוֹ. עוֹר שֶׁעַל הַצֹּאֵר חֲבוּר, עַד שִׁיפְשִׁיט אֶת כְּלוֹ. וְכָל עוֹר שֶׁהוּא חֲבוּר לְטָמֵא, כֵּךְ הוּא חֲבוּר לְהִטְמָא: שְׁאֵם הִיָּתָה שְׁחוּטָה, וְנִגְעָה טְמֵאָה בָּעוֹר זֶה שֶׁהוּא חֲבוּר נִטְמָא הַבֶּשֶׂר.

יז. עוֹר שֶׁיֵּשׁ עָלָיו כְּזֹית נִבְלָה הַנוֹגֵעַ בְּצִיב הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ,

ובשערה שִׁכְנָגְדוּ מֵאַחֲרֵי הָעוֹר נִטְמָא: מִפְּנֵי שֶׁהָעוֹר בִּשְׁעָרוֹ שׁוֹמֵר לְבָשׁוֹר. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, שֶׁפִּלְטָתוֹ חִיָּה; אָבֵל פִּלְטָתוֹ סִכִּין אִם הִיָּה מְרֻדָּד, בְּטֵל עַל גַּב הָעוֹר.

יח. עוֹר שֵׁשׁ עָלָיו כְּשֵׁנֵי חֲצֵי זֵיתִים בָּשׁוֹר נִבְלָה, הָעוֹר מִבְּטָלָן; וְאִינָן מִטְמְאִין לֹא בַּמַּגֵּעַ וְלֹא בַּמָּשָׁא שֶׁכָּל שְׂאִינוֹ מִטְמָא מִן הַנִּבְלָה בַּמַּגֵּעַ, אִינוֹ מִטְמָא בַּמָּשָׁא.

יט. אָבֵל שְׁנֵי חֲצֵי זֵיתִים שֶׁתַּחֲבֹן בְּקִיסָם הַנוֹשֵׂא אוֹתָן טָמֵא, שֶׁהָרִי נָשָׂא כְּזֵית; וְהַנּוֹגֵעַ טָהוֹר, שְׂאִין חֲבוּרֵי אָדָם חֲבוּר: וְהוּא שִׁיְהִיו שְׁנֵיהֶן מְרֻדָּדִין וְדְבוּקִין זֶה בְּזֶה, כְּדֵי שִׁיִּנְטְלוּ כְּאַחֵד; אָבֵל אִם הִיָּה חֲצִי זֵית זֶה בְּפָנָי עֲצָמוֹ וְזֶה בְּפָנָי עֲצָמוֹ, בְּקִיסָם אַחֵד אֶפְלוּ הוֹלִיךְ וְהִבִּיא כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, טָהוֹר.

כ. בָּשׁוֹר נִבְלָה שֶׁנִּפְסַד וְהִבְאִישׁ, וְנִפְסַל מִלֵּאכֹל הַכֹּלֵב טָהוֹר; לְפִיכֹךְ נֶצַל הַנִּבְלָה, סִפֵּק אִם מִטְמָא בְּכִזִּית אוֹ אִינוֹ מִטְמָא. בָּשׁוֹר נִבְלָה שִׁיבֵשׁ אִם יָכוֹל לְשֵׁרוֹת בְּפוֹשְׁרִין מֵעַת לְעַת וְלַחֲזוֹר לֹחַ וְרָאוּי לְכֹלֵב, מִטְמָא; וְאִם לֹאוֹ טָהוֹר, וְאֶפְלוּ כְּאַכְלִין טָמֵאִין אִינוֹ מִטְמָא.

כא. בָּשׁוֹר נִבְלָה שֶׁהִיָּה סְרוּחַ מְעִיקְרוֹ, וְאִינוֹ רָאוּי לְמֵאכֹל אָדָם הָרִי זֶה טָהוֹר: שֶׁנֶּאֱמַר "לִגְר אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנָה וְאָכְלָה" (דְּבָרִים יד, כא), עַד שֶׁתִּהְיֶה תַּחֲלָתָהּ רְאוּיָה לִגְר.

כב. שְׁלִיָּה שֶׁלִּנְבִּלָה הָרִי הִיא כְּפָרֶשׁ וְכָרְעִי, וְאִינָהּ מִטְמְאָה כְּנִבְלָה; וְאִם חָשַׁב עָלֶיהָ לְאַכִּילָהּ, מִטְמְאָה טָמֵאת אַכְלִין. הַקֵּבָה וְהַחֲלָב שֶׁלִּנְבִּלָה, טָהוֹרִין מִכָּלָם.

כג. בְּהֵמָה שֶׁשִּׁפְעָה חָרַרְתָּ דָם אָף עַל פִּי שֶׁנִּפְטָרָה מִן הַבְּכוּרָה אִינָהּ מִטְמְאָה לֹא בַּמַּגֵּעַ וְלֹא בַּמָּשָׁא עַד שִׁיְהִיָּה בָּהּ צוּרַת נֶפֶל, לְפִי שֶׁהִיא בְּטֵלָה בְּרַב הַיּוֹצֵא עָמָה; לְפִיכֹךְ הִיא טָהוֹרָה, אָף עַל פִּי שֶׁהִיָּתָה רְאוּיָה לִגְר עַל גַּב אִמָּה.

כד. נִבְלָה שֶׁנִּתְעַרְבָּה בְּשַׁחוּטָה אִם רַב מִן הַשַּׁחוּטָה בְּטֵלָה הַנִּבְלָה בְּשַׁחוּטָה, וְאִין הַכֹּל מִטְמָא בַּמַּגֵּעַ; אָבֵל אִם נָשָׂא הַכֹּל, נִטְמָא: שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשַׁחוּטָהּ, שֶׁתַּחֲזוֹר נִבְלָה; אָבֵל הַנִּבְלָה אֶפְשָׁר שֶׁתִּטְהַר כְּשֶׁתִּסְרַח, לְפִיכֹךְ תִּבְטָל.

הַלְבוֹת שְׂאֵר אֲבוֹת הַטְּמָאוֹת פֶּרֶק ב

א. בְּהֵמָה אוֹ חִיָּה טָמֵאָה שֶׁנִּשְׁחָטָה אִינָהּ מִטְמְאָה מִשּׁוּם נִבְלָה כָּל זֶמֶן שֶׁהִיא מִפְּרָכָסֶת עַד שֶׁתָּמוּת, אוֹ עַד שִׁתִּיז אֶת רֹאשָׁהּ; וְהָרִי הִיא כְּאַכְלִין טָמֵאִין.

ב. נִחְרָה, וְהָרִי הִיא מִפְּרָכָסֶת אִין בָּהּ אֶפְלוּ טָמֵאת אַכְלִין, כָּל זֶמֶן שֶׁהִיא מִפְּרָכָסֶת. וְאִבְרַ הַפּוֹרֶשׁ מִן הַמִּפְּרָכָסֶת אֲסוּר לְבָנִי נוֹחַ, כְּפּוֹרֶשׁ מִן הַחִי; וּבִשְׁרָה הַפּוֹרֶשׁ מִמֶּנָּה, כְּפּוֹרֶשׁ מִן הַחִי.

ג. וְכֵן טָהוֹרָה שֶׁנִּפְסְלָה בְּשַׁחֲטָתָהּ, וְעַדִּין הִיא מִפְּרָכָסֶת. שֶׁחַט בָּהּ אַחֵד, אוֹ רַב אַחֵד אִין בָּהּ טָמֵאָה כָּלָל, עַד שֶׁתָּמוּת.

ד. חֵלֶק הַבְּהֵמָה לְשָׁנִים, אוֹ שֶׁנִּטְלָה יָרֵךְ וְחֵלֶל שְׁלָה הָרִי זוֹ נִבְלָה, וּמִטְמְאָה בַּמַּגֵּעַ וּבַמָּשָׁא: אָף עַל פִּי שֶׁעַדִּין הִיא בַּחַיִּים.

ה. וכן אם קרעה מגבה, או שנשברה מפרקת ורב בשר עמה
הרי זו כנבלה לכל דבר.

ו. בהמה שמת עברה בתוך מעיה, והושיט הרועה את ידו ונגע
בו בין בבהמה טמאה, בין בבהמה טהורה הרי זה הנוגע טהור:
עד שיצא הנפל לאויר העולם.

ז. בשר הפורש מן הבהמה וחייה כשהן חיים, בין טמאין בין
טהורין הרי הוא טהור, ואינו מטמא כנבלה. אבל אבר מן החי
הפורש מהן, מטמא כנבלה: אחד אבר מן החי הפורש מן
הבהמה עצמה, או אבר הפורש מן השליל שבבטנה. והאברים,
אין להן שעור; אפלו היה פשעורה או פחות, מטמא: והוא
שיהיה האבר כבריתו בשר וגידים ועצמות, ויהיה עליו בשר
כדי לעלות ארוכה; היה הבשר פחות מלהעלות ארוכה בחי,
או שחסר עצמו הרי זה טהור. הפליה והלשון והשפה, וכיוצא
בהן אף על פי שהן אברים, ואין עושין חליפין הואיל ואין בהן
עצם, הרי הן כבשר.

ח. הבשר או האבר המדלדלין בבהמה או חיה, שאינן יכולין
לחזור ולהדבק בשאר הגוף אינן מטמאין כנבלה, כל זמן
שהבהמה בחיים; והרי הן כשאר אכלין אם הכשרו, מקבלין
טמאה במקומן. נשחטה הבהמה הכשרו בשחיטה, ואינן
מטמאין כנבלה: שאין השחיטה עושה אותן כמו שפרשו
מחיים.

ט. אבל אם מתה הבהמה הבשר שהיה מדלדל בה, צריך
הכשר; והאבר, מטמא משום אבר מן החי, ואינו צריך הכשר,
ואינו מטמא משום אבר מן הנבלה.

י. ומה בין אבר מן החי לאבר מן הנבלה: שהבשר הפורש
מאבר מן החי, טהור; והבשר הפורש מן הנבלה, מטמא בכזית
במגע ובמשא. וזה וזה, אין לו שעור.

יא. טרפה שנשחטה שחיטה כשרה אף על פי שהיא אסורה
באכילה, הרי היא טהורה; וכן השוחט את הבהמה, ומצא
בה עבר מת שחיטת אמו מטהרתו מידי נבלה. מצא בה בן
שמונה חי ונטרף אף על פי שנשחט אחר שנטרף, אין שחיטתו
מטהרתו מידי נבלה: לפי שאין למינו שחיטה.

יב. לפיכך ולד בהמה שלא שהה שבעה ימים גמורין אם שחטו
בתוך שבעה אין שחיטתו מטהרתו, מפני שהוא כנפל.

יג. השוחט את הבהמה, ומצא בה בן תשעה חי קדם שיהלך
על הקרקע אף על פי שאינו צריך שחיטה כמו שבארנו, שהרי
שחיטת אמו מטהרתו אם נטמאת אמו, לא נטמא הוא; ואם
נתנבלה אמו, הרי הוא טהור: שאין החי מטמא לא טמאת
אכלין ולא טמאת נבלות, ואף על פי שהוא כאבר מאבריה.
ואם מת קדם שיפריס על גבי קרקע הרי הוא טהור, ששחיטת
אמו מטהרתו.

יד. טרפה שנשחטה אף על פי שהיא טהורה, מן התורה אם
נגע בה הקדש, נטמא מדברי סופרים; וזו מעלה יתרה שעשו
בקדש.

טו. בהמה המקשה לילד, והוציא העבר את ידו, וחתכה, ואחר
כך שחט את אמו האבר שנחתך נבלה, ושאר בשר העבר טהור;

שָׁחַט אֶת אִמּוֹ, וְאַחֵר כֵּךְ חֲתָכָה הָאֵבֶר כְּטֶרֶף שֶׁנִּשְׁחָטָה, וְשָׂאָר
בְּשָׂר הָעֵבֶר מִגַּע טֶרֶף שֶׁחוּטָה, שֶׁהוּא מְטַמֵּא אֶת הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל
לֹא אֶת הַתְּרוּמָה.

זו. הוֹצִיא הָעֵבֶר אֶת יָדוֹ בֵּין שְׁחִיטַת סִימָן לְשְׁחִיטַת סִימָן,
וַחֲתָכוּ מִצִּטְרָף שְׁחִיטַת סִימָן לְסִימָן לְטַהֵר הָאֵבֶר מִיָּדֵי נִבְלָה.

יז. שְׁחִיטַת הַנֶּכְרִי נִבְלָה, וּמְטַמֵּא בַּמָּשָׂא: וְאִפְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים
עַל גִּבּוֹ, וְשָׁחַט בְּסָבִין יָפָה שְׁחִיטָה כְּרָאוּי. אֶחָד הַנֶּכְרִי, וְאֶחָד
הַכּוֹתִי אוֹ גֵּר תּוֹשֵׁב שְׁחִיטָתָן נִבְלָה. וְקָרֹב בְּעֵינַי, שֶׁאִף זֶה מִדְּבָרֵי
סוּפְרִים שֶׁהָרִי טָמְאָת עֲבוּדָה זָרָה וְטָמְאָת תְּקַרְבַּת עֲבוּדָה זָרָה
מִדְּבָרֵיהֶם, כִּמּוֹ שִׁיתְּבָאָר; וּבִגְלָל עֲבוּדָה זָרָה נִתְרַחֲקוּ הַגּוֹיִים,
וְנִאֲסְרָה שְׁחִיטָתָן. וְאִם תֹּאמַר וְהָרִי הִיא אֲסוּרָה בְּאֲכִילָה, דִּין
תּוֹרָה לֹא כָּל הָאֲסוּר בְּאֲכִילָה מְטַמֵּא, שֶׁהָרִי הַטֶּרֶף אֲסוּרָה
וְטַהוֹרָה. וְאִי אִפְשָׁר לְחַיֵּב כֶּרֶת עַל טָמְאָה זֹאת עַל בִּיאַת מִקְדָּשׁ
וְאֲכִילַת קֹדֶשׁוֹ, אֲלֹא בְּרָאִיָּה בְּרוּרָה.

יח. קָלִית הַנִּבְלָה הַנוֹגֵעַ בָּהּ אוֹ נוֹשְׂאָהּ, טָהוֹר: שְׁכָל דְּבָר
מִן הַנִּבְלָה שֶׁאֵינוֹ מְטַמֵּא בַּמֶּגֶעַ, אֵינוֹ מְטַמֵּא בַּמָּשָׂא. נִקְבָּה
כָּל שֶׁהוּא הַנוֹגֵעַ בָּהּ אוֹ נוֹשְׂאָהּ, טָמֵא. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים,
בְּשִׁהֲיָהּ הַמוֹחַ שֶׁבָּהּ מִתְקַשֵּׁק, שֶׁהָרִי אֵינוֹ מַעֲלָה אֲרוּכָה; אֲבָל
אִם הָיָה עוֹמֵד בְּמִקְוָמוֹ אִם יֵשׁ בּוֹ כְּדֵי לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה לְעֶצֶם
מִבְּחוּץ, הָרִי זֶה מְטַמֵּא בַּמֶּגֶעַ וּבַמָּשָׂא כָּכָל הָאֲבָרִים. וְכִבֵּר
פִּרְשָׁנוֹ שֶׁהַקָּלִית, הִיא הָעֶצֶם הַסֵּתוּם מִשְׁנֵי צַדָּדָיו.

יט. קָלִית שֶׁחֲשַׁב עָלֶיהָ לְנִקְבָּהּ, וְעַדִּין לֹא נִקְבָּה הָרִי הַנוֹגֵעַ
בָּהּ, סֵפֶק טָמֵא: שֶׁהָרִי יֵשׁ בְּדָבָר סֵפֶק אִם מְחַסֵּר נִקְיָבָה כְּמִחְסֵר
מַעֲשֶׂה, אוֹ אֵינוֹ כְּמִחְסֵר מַעֲשֶׂה.